

πρόσωπα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας ἀναμεμιγμένα. Θὰ καταπλήξῃ, θὰ συναρπάσῃ τὸ νέον ἀνάγνωσμά μας, ἡ «**Νινῇ**».

[Αἱ ἑννέα ἐκ τῶν ἑνδεκα ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν.]

X

Μετὰ τρεῖς μῆνας.

«Νέος καλλιτεχνικός ἀστὴρ θὰ ἀνατείλῃ αὔριον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «**Βαριετέ**». Ἡ περικαλλὴς κυρία **K*** ἀπεφάσισε νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φοράν, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Μαριάνθη Ὑακίνθου**, εἰς τὴν «**Κυρίαν τοῦ Μαξίμ**». Πολλὰ τὰ καλὰ λέγονται. Ὅλα τὰ εἰσιτήρια ἐξηντλήθησαν ἤδη».

[Ἡ συνέχεια εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου, εἰς τῆς μυυραρίεσ καὶ τὰ αὐτοκίνητα.]

XI

Εἰς τὸ **Ντορέ**.

Ἡ **γνωστὴ γεροντοκόρη** (βαίνουσα ἤδη πρὸς τὸ 52ον φθινόπωρον). Καλέ, ἐφαίνεται ἀπὸ μικρὴ ὅτι θὰ ἐγίνετο ἡθοποιός. Ἡ μητέρα τῆς μοῦ ἔλεγε ὅτι ἡ **Νινῇ** εἶχε πάντοτε μεγάλην κλίσιν εἰς τὸ δρᾶμα. Μὰ αὐτὴ ἡ κλίσις, θεέ μου! θαύματα κάνει.

Ὁ **κριτικὸς** (διοπιροφόρος καὶ ἀνθοφορῶν). Μεγάλῃ ἡθοποιός, ἀφοῦ μπορεῖ τὸ δρᾶμα νὰ τὸ μετατρέπῃ εἰς κωμωδίαν καὶ τὴν κωμωδίαν εἰς δρᾶμα.

Ἡ **γεροντοκόρη**. Νά! Κατὰ τὴ φωνή... Ἡ **Νινῇ**...

[**Περονῇ ἡ Νινῇ** ἐφ' ἀμάξης. Ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ **Νινῇ**, διότι ἐν τεράστιον καπέλλο, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τῆς ἀμάξης καὶ φθάνει εἰς τὸ ἄλλο, ἀποκρύπτει ἐντελῶς τὸ πρόσωπον].

Ἡ συνέχεια αὐτὴν τὴν φοράν εἰς τὸ **Παλαιὸν Φάληρον**. Εἶνε ἐλευθέρα ἡ φαντασία τοῦ ἀναγνώστου νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἑνδεκάλογον τῆς ἐξελιξέως ἑνὸς τόσο μεγάλου καλλιτεχνικοῦ ταλάντου...

[18 Αὐγούστου 1911.]

Δ. Ι. Κ.

Δαμπρὰ συνεννόησις

Ὁ κύριος. — Ἀκουσε, Γιάννη! ἀπόψε ποῦ θὰ ἔχω καλεσμένους στο τραπέζι, θὰ σε φωνάξω **Ζάν**. Ἀκουσες;

Ὁ ὑπηρέτης. — Πολὺ καλὰ, ἀφέντη. Κ' ἐγὼ πῶς θὰ σὰς φωνάξω;

Ὁ κύριος (μὲ θυμόν). — Βλᾶκα!

Ὁ ὑπηρέτης. — Βλᾶκα; Πολὺ καλὰ, ἀφέντη...